

Psalmus

turbant semitas pedum vñorꝝ. Si c̄t de
ep̄la Iacobi apli. Misericordia inq̄t et lu-
gete: n̄s in luctum pertinet. Videlis
q̄ audistis: q̄n nobis hec dicerent i regioē
securitatis. Utq̄ regio ista scandalorum ē t
temptationū t oīm malorum: vt gemam⁹ b:
t mereamur gaudere ibi: tribulari b: t oīl
lari ibi t dicē: Qm̄ ecce exemisti oīlos me-
os a lachrymis: pedes meos a ruina: qm̄
placebo dño in regione viuorꝝ. Ista regio
mortuorum est: Transit regio mortuorum: ve-
nit regio viuorum. In regione mortuorum: lar-
bor: dolor: timor: tribulatio: temptation: ge-
mitus: suspicium. Hic falsi felices vere infe-
lices: q̄ falsa felicitas vera miseria ē. Qui
vō se agnoscit in vera esse miseria: erit eti-
am in vera felicitate. Et tñ nūc q̄ miser es:
dñm audi dicente: Beati lugentes. O bea-
ti lugentes. Nihil tam p̄iunctus miserie q̄
luctus: nihil tam remotū t p̄trarium mis-
erie q̄ beatitudo. Tu dicis lugētes: t tu di-
cis beatos: Intelligite inq̄z qd̄ dico. Bea-
tos dico lugentes. Quare beati: In spe.
Quare lugentes: In re. Etenim lugēt i mor-
te ista: in tribulationib⁹ isti: in pegrinatioē
sua: t q̄ agnoscunt se esse in ista miseria: et
gemut: beati sunt. Quare lugēt: Lōtrista-
tus ē beatus Lyprianus in passione: mō cō
solatus est in corona. Mō t consolatus
ad huc tristis est. Bñs enim nř Jesus chri-
stus ad huc interpellat p nobis. Nō
transcūt interpellationes ipoꝝ: nisi cū trāsle-
rit gemitus noster. Cū aut̄ trāslierit gemit⁹
noster: oēs in vna voce: in uno p̄plo: i vna
patria miliū miliū p̄iuncta psallentibus an-
gelicis choris celestii p̄tatuꝝ in vna cui-
cate viuentium: quis ibi gemit⁹. Quis ibi
suspirat: Quis ibi laborat: Quis ibi eget:
Quis ibi morit⁹. Quis ibi misericordiam pre-
bet: Quis ibi frangit panem eserenti: vbi
om̄es pane iusticie saginabūt⁹. Nō ibi di-
cet: hospitē suscipe: pegrinus ibi nō erit:
oēs in patria sua viuunt. Nemo ibi dicit:
cōcorda amicos tuos litigates: in pace sē-
piterna dei vultu p̄fruunt⁹. Nemo ibi dic:
visita egrotum: sanitas immortalitasq̄ p-
manet. Nemo ibi dicit: sepeli mortuum:
oēs in vita eterna erūt. Lessant opa miseri-
cordie: q̄ miseria nō inuenit. Et qd̄ ibi fa-
ciemus: dormim⁹ fortasse. Si modo pu-
gnamus ḥ nos: q̄uis geram⁹ domū somni-
carnē istā: euigilamus in his luminarib⁹:
t solennitas ista dat nobis animū vigilan-

LXXXVI

di: Dic illa quales vigilias nobis dabit:
Ergo vigilabim⁹: non dormiemus. Quid
agemus: Opa misericordie ista nō erūt: q̄ nul-
la miseria erit. Forte opa necessitatis erūt
ista que b̄ sunt mō: seminādi: arādi: coquē
di: molendi: texendi: Nihil horū: quia ne-
cessitas nō erit. Dic nō erunt opa misericordie:
q̄ transit miseria. Ubi necessitas non erit:
nec miseria: opa necessitatis t misericordie non
erūt. Quid tibi erit: Qd̄ negotiū nostrū:
Que actio nostra: Nulla actio q̄ ques. Se-
debinus ḡ t torpebinus: t nihil agem⁹:
Si refrigescit amor nř: refrigescit t actio
nřa. Amor ḡ quietus i vultu dei: quē mo-
do desideram⁹: cui suspiram⁹: cū ad eū ve-
nerim⁹: quō nos accēdet: In quē nōdū vi-
sum sic suspiram⁹: cū ad eū venerim⁹: quō
nos illuminabit: Quō nos mutabit: Quid
de nob̄ faciet: Quid ḡ agem⁹ fr̄es: Psal-
mūs nob̄ indicat: Bñi q̄ habitant i domo
tua. Elsi: In secula seculorum laudabunt te.
Hec erit actio nřa: laus dei. Amas et lau-
das: desines laudare si desines amare.
Nō aut̄ desines amare: q̄r ta'ē quē rides
q̄ nullo te offendat fastidio: t satiat te: t nō
te satiat. Mirū ē qd̄ dico. Si dicā q̄r sati-
at te: timeo ne q̄si satiat⁹ velis abscedere:
quō de prandio: quō de cena. Ergo qd̄ di-
co: si te satiat: timeo rursus ne si dixerō nō
te satiat: indigens videaris: t q̄si inanior
existas: t min⁹ in te sit aliqd̄ qd̄ debeat im-
pleri. Quid ḡ dicā n̄si qd̄ dici pōt: cogita-
ri vir pōt: Et satiat te: t n̄ te satiat. Quod
vtrūq̄ inuenio in scriptura. Nā cum dice-
ret: Bñi esurientes: q̄r ipi saturabūt⁹. Et
rursum de sapia dictū ē: Qui te māducāt
iteꝝ esuriēt: t q̄ te bibūt iteꝝ sicut. Immo-
vō nō dixit iteꝝ: s̄ dixit adhuc. Nā iteꝝ si-
tiet q̄si p̄mo saginat⁹ discesserit t digesserit
t redierit bibere. Lale ē q̄ te edunt adhuc
esuriēt: sic cū edūt esuriēt: t q̄ te bibunt: sic
bibēdo sicut. Quid ē bibēdo sicut: Nūq̄
fastidire. Si ḡ ista ineffabil⁹ t sēpitera dul-
cedo erit mō: qd̄ a nob̄ petit fr̄es n̄si fidem
nō fictā: spem firmā: caritatē purā: vt am-
bulet hō in via quā dñs dedit: ferat tēpta-
nōes t suscipiat p̄solatiōes.

Explicit Tract. de ps. LXXXV

Incipit Tractatus de ps. LXXXVL

Prefatio.

Psalms iste qui modo cātatus est
p̄ breuis ē numero vñorꝝ: magnus ē
pondere oīm sentētiaz. Nā tot⁹ le-
ctus est: t videtis q̄ t exiguo tempore ad

Psalmus

terminū vscq̄ pductus. Hic nobis quātūz dñs donare dignaē cū vīa caritate tractā dus mō est: ppositus a beatissimo pñte pa tre nřo: Repetīa ppositio me grauaret: ni si me cōtinuo pponētis ořo sbleuaret. Intendat ḡ caritas vīa: Cūitas qdaz in isto psalmo cantata t cōmēdata est: cuius ci ues sumus: inq̄stum christiani sumus: t vñ pegrinamur q̄diu mortales sumus: t ad quā tendim⁹ p eius vīa: q̄ omnino q̄si du metis t sentib⁹ interclusa non inueniebat. Rex ipius ciuitatis se fecit vīā: vt ad ciuitatem quenirem⁹. Ambulātes ḡ in christo t adhuc pegrinantes donec pueniam⁹: et suspirātes desiderio cuiusdā ieffabil⁹ que tis q̄ habitat in illa ciuitate: de q̄ quiete dic tum ē hoc nobis esse. pmissum: Qđ ocu lus nō vidit: nec auris audiuit: nec in cor boi ascēdit. Ambulātes ḡ sic cantem⁹ vt desiderem⁹. Nam q̄ desiderat: t si ligua ta ceat: cantat corde. Qui aut̄ non desiderat quolibz amore: quolibz clamore aures bo minū feriat: mut⁹ est deo. Evidete quō erāt amatores hui⁹ ciuitatis ardentes: illi ipi⁹ p quos h̄ dicta sunt: p quos hec nob̄ cōmen data sunt: q̄to p eos affectu ista cātata sunt: Affectū istum generabat in eis amor ciuitatis: amore aut̄ ciuitatis infuderat spiru⁹ dei. Caritas inq̄t dei diffusa ē in cordibus nr̄is p spūm sanctū qui dat⁹ est nob̄. Hoc ḡ spū feruentes: audiamus q̄ dicta sunt de hac ciuitate. Sic ḡ cepit.

Expositio psalmi.
Fundamēta eius i mōtib⁹ sanctis. Nihil de illa adhuc dire rat. p. hic incipit t ait: Fundamēta eius in montib⁹ sanctis. Cui⁹ fundamēta: Non dubiū ē qr̄ fundamēta p̄fī in mōtib⁹ ciuitatis alicuius sunt. Repletus ḡ spū sancto ciuis iste t multa de amore t desi derio ciuitatis huius volvēs secum: tanq̄ plura int⁹ apud se meditatus erūpit i hoc: Fundamēta ei⁹ in mōtib⁹ sanctis: quasi iā de illa dixerit aliqd. Quō de illa nihil di xerat: q̄ nūq̄ de illa corde tacuerat: Quō enī dicis eius: de q̄ nihil dictum ē: Sz multa vt diri secū in silentio de illa ciuitate p turiens: clamās ad dñm: erupit etiā in au res boim: Fundamēta ei⁹ in mōtib⁹ sanctis. Et q̄si hoies audiētes q̄rrent cui⁹. Dili git dñs: inq̄t: portas syon. Ecce cui⁹ fundamēta in mōtib⁹ sanctis cuiusdā ci uitatis syon: cui⁹ dñs portas diligit: sic cō sequent dicit. Sup oia tabernacula

LXXXVI

Jacob. Sed qđ est: Fundamēta eius in mōtib⁹ sanctis: Qui sunt montes sc̄i sup q̄s fundata est ista ciuitas: Alter qdam ci uis planius b̄ dixit apls: S̄ paulus: Cūis inde pp̄ha: ciuis inde apls: t hi pp̄terea lo quebant vt ceteros ciues exhortarentur. Sz bi: id est pp̄hete t apli quō ciues: For tasse ita vt etiā ip̄i sunt mōtes sup quos fun damēta sunt b̄ui ciuitatis cui⁹ portas dili git dñs. Bicat ḡ alius ciuis h̄ apte: ne nos h̄ suspicari videamur. Loquēs ad gētes t cōmemorans vt redirent: t quasi construe rent in fabricam sanctā: supedificati inq̄t sup fundamentū aplōz t pp̄betaz. Et qr̄ nec ip̄i apli aut pp̄hete in qbus fundamen tum est ciuitatis se tenerēt in se: secutus ibi aut̄ ip̄o sumo existēt lapide angulari chri sto Jesu. Ne itaq̄ putarēt gentes nō se p̄ti nere ad syon. Erat enī qdam ciuitas syon terrena q̄ p vībram gestauit imaginē ci uisdam syon: de qua mō dicit celestis illi⁹ bierlm̄: de qua dicit apls: q̄ est mīr oīm no strum: Ne ḡ illi se nō p̄tinere dicerēt ad sy on: qr̄ non erāt de pp̄lo iudeoz h̄ eis dicit. Iḡit iam nō estis pegrini t inq̄liti: sed es̄l ciues sanctoz t domesti ciui: supedifica ti sup fundamentū aplōz t pp̄betaz. Ha bes constructionē tante ciuitatis: b̄ omnis ista compages vbi innuit̄: vbi incubit: vt nūlq̄ cadat: Ip̄o inq̄t summo angulari la pide etiā christo Jesu. Bicet fortasse alv q̄s. Si angularis lapis ē christus Jesus in illo qdcim duo parietes compaginant: ne q̄ enī angulū faciūt nisi duo gētes i vnu⁹ de diverso venētes. Sic t p̄li duo ex cir cūcisione t ex p̄putio ad pacē christianam sibimet cōneci in vna fide: vna spe: vna ca ritate. Sz si angulus summus christus Je sus: quasi vident̄ p̄ora fundamēta t poste rior lapis angularis. Pōt ḡ aliq̄s dicere: qr̄ magis christ⁹ sup pp̄hetas t aplōs incubit: nō illi supra illū: h̄ illi sunt in fundamēto: ip̄e in angulo. Sz cogitet q̄ b̄ dicit angulū t i fundamēto ēē. Neq̄ enī ibi ē angu lus vbi videt vt surgat i apicē: a fudo enī incipit. Mā vt noueritis qr̄ fundamentum christ⁹ t p̄mū t maximū. Fundamētu inq̄t apls nemo pōt ponere p̄ter id: qđ positū ē christus Jesus. Quō ḡ fundamēta pp̄be aut apli: Et quō fundamētu christ⁹ Jesus quo vlt̄ nō nihil ē: Quō putam⁹ nūl q̄ē admodū apte dī lctū sanctoz: sic figura te fundamētu fundamētoz: Si ḡ sacra co gites: christus sanct⁹ sanctoz: si gregē sub-

Psalmus

dītū cogites: christus pastor pastořū: si fa-
 bricā cogites: christus fundamentū funda-
 mentořū. In edificijs istis nō potest idem
 lapis esse i mō r i summo. Si fuerit in imō
 in summo non erit: si summo fuerit: in imō
 non erit. Angustias enim omnia pene cor-
 pora patiuntur: nec vbiq; esse possunt nec
 semper. Biuinitas autē que vbiq; presto
 est: vbiq; ad eam potest duci similitudo: et
 totū potest esse in similitudinib;: qz nibil eo
 rum est in pprietatib;. Hūquid christus ē
 ianua quēadmodū videm⁹ ianuas sc̄tās a
 fabro: Nō vtig;: r tñ dixit: Ego suz ianua.
 Aut nūquid sic est pastor: quō videm⁹ pa-
 stores istos prepositos pecor̄. Et tñ dixit:
 Ego sum pastor: r vno loco ambas res di-
 xit in euāglio: quia pastor p ianuā intrat:
 r ibi dixit: Ego sum pastor bonus: r ibi di-
 xit: Ego suz ianua. Pastor intrat p ianuā.
 Et qz est pastor qui intrat p ianuā: Ego su
 pastor bonus. Que est ḡ ianua qua intras
 tu pastor bone: Ego suz ianua. Quō ergo
 tu omnia: Quō ergo p me omnia: Verbi
 gratia: cuz Paulus intrat p ianuā: nonne
 christus intrat p ianuā: Quare: Non quia
 Paulus christ⁹: sed qz in Paulo christus:
 r p christū Paulus. Ipse dicit: an expi-
 tū eius vultus accipe qui i me loquit̄ chri-
 stus: Cū sancti eius: et fideles ei⁹ intrant p
 ianuam: nōne christus intrat per ianuam?
 Quomodo pbamus? Quia ipos sanctos
 eius p sequebat Saul⁹: nōdum Paul⁹: qn
 ei clamauit de celo: Saule saule qd me p se
 queris: Ergo fundamentū r lapis angularis
 ipse est ab imo surgens: si tamē ab imo.
 Eteni origo fundamēti hui⁹ summitatē te-
 net: r quēadmodū fundamentū corporee
 fabricē in imo est: sic fundamentū spūalis
 fabricē in summo est. Si ad terrā edificare
 mur in imo nobis ponendū erat fundamē-
 tum: qz celestis fabrica est ad celos pcessit
 fundamentū nostrū. Ipse ergo angulari la-
 pis: montesq; apostoli: pphete magni por-
 tantes fabricam ciuitatis: quia faciūt vnu
 quoddā edificiū. Hoc edificiū mō clamat
 de cordib; vestris: hoc agit artificiosa ma-
 nus dei etiā p linguā nostrā: vt ad illi⁹ edi-
 ficij fabricam cōquadremini. Non em⁹ fru-
 stra etiā de lignis quadratis edificata ē ar-
 ca Noe: que nibilomin⁹ figuram gestabat
 ecclesie. Quid est em⁹ quadrari? Attende
 similitudinē quadrati lapidis: similis debet
 esse christian⁹. In omni tēptatōne sua chri-
 stianus nō cadit: r si impellit: r si qua ver-

LXXXVI.

titur non cadit. Nā quadrati lapidē qua-
 cūq; verteris stat. Cadere visi sunt marty-
 res cū p citerent. Sed quid dixit quedam
 vor cantici: Cū ceciderit iustus: nō cōtur-
 babit: qsn dñs cōfirmat manus eius. Sic
 ergo cōquadramūt ad omnes tēptatōnes
 pati: quicqd impulerit nō vos cūrāt: stā-
 tē te inueniat omnis casus. Erigeris ergo
 in hanc fabricā affectu pio: religione since-
 ra: fide: spe: caritate: r istō edificare ambu-
 lare est. In istis ciuitatibus alia est fabrica
 edificiorū: alij sunt ciues inhabitātes in fa-
 brica. Illa ciuitas i ciuib; suis edificat:
 ipi ibi sunt lapides qui sunt ciues: lapides
 em̄ sunt viui. Et vos inquit tanq; lapides
 viui edificamini in domū spiritualem. Ad
 nos directa vox est. Ergo sequamur de ista
 ciuitate. Fundamēta eius in montib; san-
 ctis: diligit dñs portas syon. Nā ideo plo-
 cut⁹ sū: ne putet̄ alia esse fundamēta: alias
 portas. Quare sunt fundamēta apostoli r
 pphete: Quia eoz auctoritas portat infir-
 mitatem nostrā. Quare sunt porte: Quia
 p ipos intramus ad regnū dei. Predicant
 em̄ nobis: r cū p ipos intramus: p christuz
 intram⁹. Ipse est enim ianua. Et cū dicunt
 duodecim porte hierlm̄: r vna porta chri-
 stus: r duodeci porte sūt christ⁹: qz i duo-
 decim portis christus: et ideo duodenari⁹
 numer⁹ aploz. Sacramētū magnū hui⁹
 duodenarij significatio ē numeri. Sedebi-
 tis inqt sup duodeci sedee: iudicātes duo-
 decim tribus israel. Si duodecim selle ibi
 sunt: nō est vbi sedeat tertiusdecim⁹. Paulus
 aplis: r nō erit quō iudicet: r ipse se iu-
 dicaturū dixit: nō hom̄es tñ: sed r ange-
 los. Quos angelos nisi apostatas āgelos?
 Nescitis inqt: qz angelos iudicabim⁹: Re-
 spōderet ergo turba: quid te iactas iudica-
 turū? Vbi sedebis? Duodecim sedes dixit
 domin⁹ duodecim apostolis: vnu cecidit
 Judas: in locū ipsius sanctus Mathias
 ordinatus est: implet⁹ est duodenarius nu-
 mer⁹ sedū: primo locū inueni vbi sedeas:
 et sic te munare iudicaturūz. Duodecim ḡ
 sedes quid sibi velint videamus. Sacra-
 mentū est cuiusdam vniuersitatis: quia per
 totū orbem terrarū futura erat ecclesia: vñ
 vocatur hoc edificiū ad christi cōpagem:
 r ideo qz vndiq; venit ad iudicandū duo-
 decim sedes sunt: sic qz vndiq; intratur in
 illā ciuitatē duodecim porte sunt. Nō solū
 ergo illi duodecim: r aplis Paul⁹: sed qz
 quot iudicaturū sunt, ppter significationem

Psalmus

vniuersitatis ad sedes duodecim pertinet: quēadmodū q̄tq̄ intrabunt ad duodecimi portas pertinet. Partes eīn mūdi quatuor sunt: oriens: occidens: aquilo: et meridies. Iste q̄tuor p̄tes assidue nomianī scripturis: ab omib⁹ istis quatuor ventis sicut dīc dñs i euāgelio: a quatuor vētis se collectu rū electos suos: ab omib⁹ ḡ istis q̄tuor ven tis vocalē ecclia. Quō vocat: Undiq̄ i trinitate vocat: non vocat nisi p̄ baptismū in nomine patris et filij et spiritus sancti. Quatuor ḡ ter ducta duodecim iueniunt. Pulsate ergo affectu ad has portas: et clamet i vobis christus. Agite mihi portas iusticie. Precessit eīn in capite: sequit in corpe. Edete ḡ qd dixit aplūs: qz in ip̄o christ⁹ pa tiebat: Ut adimpleā inq̄ q̄ desunt p̄ssura rū christi i carne mea. Ut adimpleā: quid: Que desunt. Lui desunt: Pressuraz christi. Et ybi desunt: In carne mea. Nū quid ali quid p̄ssurā deerat in illo homīe q̄ factū est verbū dei natū ex Maria vīgine. Iesus eīn ē quicqd pati deberet ex sua volūtate: nō ex peccati necessitate: et videt quia omnia. In cruce eīn positus accepit acetū in vltimo: et ait: pfectū est: et inclinato capite emisit spiritū. Quid est pfectū est: Iam de mēsura passionū nihil mihi deest: qz oīa que de me dicta sunt: cōpleta sunt: tanq̄ id expectaret ut cōpleref. Quis est q̄ sic p̄fiscat: quō ille de corpe egressus est: Et q̄s ē q̄ b̄ potuit: Qui pmo dixerat: Potestate habeo ponēdi aīaz meā: et potestate hal eo iterū sumēdi eā: Nemo tollet eā a me: si ego pono eam a me: et iterū sumeo eam. Posuit q̄n voluit: sup̄ sit q̄n voluit: nemo abstulit: nemo extorsit. Ergo implete erant omnes passiones sed i capite: restabat adhuc christi passiōes in corpe. Tlos aut̄ estis corpus christi et mēbra. In his ḡ membris cū esset aplūs dixit: Ut adimpleā que desunt p̄ssurarū christi in carne mea. Ergo illuc imus quo christus p̄cessit: et adhuc christus illuc pergit quo p̄cessit. Precessit etenī christus in capite: sequit corpe: et adhuc christ⁹ hic laborat: et christ⁹ hic patiebat a Saulo: q̄n audiuit: Saule saule quid me p̄seqr̄is: quo solet lingua dicē calcato pede: calcas me. Lingua null⁹ tetigit: cōpassione clamiat: nō attritōne. Adhuc christus hic eget: christ⁹ hic pegrinat: christus hic egrotat: christus hic in carcere includitur. In iuriā ei facimus si nō ip̄e dixit: Esuriui et dedistis mihi manducare: sitiui et potastis me: hospes et

LXXXVI.

collegistis me: nudus et vestitis: eger et vi sitatis me. Ecclī: Qn te vidim⁹ b̄ patēte et mīstrauim⁹ tibi. Et ille: Si vni ex munī mis meis fecistis: mibi fecistis. Ergo edificemur in christo sup̄ fundāmentū aploꝝ et p̄phetar̄ ip̄o sūmo angulari lapide existēte: qz diligat dñs portas syon sup̄ oīa tabernacula Jacob: Quasi vō et ip̄a syon nō sit int̄ tabernacula jacob. Et vbi erat syon nisi i p̄plo Jacob: Jacob eīn nepos Abrae vñ p̄plos natus iudeor̄ dicit popul⁹ israel: q̄a ip̄e Jacob appellat⁹ est israel b̄. Hec b̄ nō uit̄ sanctitas vestra: sed qz erāt quedā tabernacula tpalia et imaginaria: loquit̄ aut̄ iste de ciuitate quadā quā spiritualiter intelligit cui⁹ vīmbra et figura erat illa trena: aut̄ Bi ligit dñs portas syon sup̄ oīa tabernacula Jacob. Bilit̄ illā sp̄nalem ciuitatē super oīa figurata: quibus intimab̄ illa ciuitas semp manēs: semp celestis i pace. Gloriōsa dicta sunt de te: ciuitas dei. Quasi intuebat̄ ciuitatē illā hierusalē i terra. Nā videte quā ciuitatē dicit: de qua dicta sunt quedā glorioſissima. Nā illa destru cta est in terra: hostes passa cecidit i terra: iam nō est qd erat: exp̄lit̄ imaginē: trāsivit vīmbra. Unde igī gloriōsa dicta sunt de te ciuitas dei: Audi vnde. Memor ero Raab et babylonis: sciētibus me. In illa ciuitate inq̄ iam ex persona dei: mem or ero Raab: et memor ero babylonis. Raab nō pertinet ad populū iudeor̄. Ba bylon nō pertinet ad p̄plos iudeor̄. Nā seq̄t. Etenim alienigenē et tyrus et po pulū ethiopū: ibi fuerūt ibi. Ide nito gloriōsa dicta sunt de te ciuitas dei: ybi nō solū ē ille p̄plos iudeor̄ natus ex carne Abrae: sed ibi omnes gentes quār̄ quedā nomiate sunt: vt oēs intelligant̄. Memor ero inq̄ Raab. Que ista ē: Meretrīx illa in biericho: meretrīx que suscepit nūcios et alia via elecit: q̄ p̄sumpsit in p̄missiōe: que timuit deū: cui dietū est: vt p̄ fenestrā mitte ret cōccū: id est vt in fronte haberet signū sanguīs christi. Saluata ē ibi: et ecclesiā gē tuū significavit. Unū dñs sup̄bientib⁹ phariseis dixit: Amē dico vobis: publicani et meretrices p̄cedunt vos in regnuꝫ celorū. Precedūt q̄a vim faciūt: ip̄ellsit credēdo et cedē fidēi: nec obſistere pōt quisq; qz q̄ vim faciūt diripiūt illud. Ibi eīn positiū ē: Regnū celorū vim patēt: et q̄ vim faciūt di ripiūt illū. Hoc fecit ille latro fortior in cru ce: q̄s in fauce. Memor ero Raab et baby

Psalmus

lonis. Babylon ciuitas dicit sūm seculuz. Quō vna ciuitas sancta bierlm̄: vna ciuitas iniq̄ babylon. Omnes iniq̄ ad babyloniā p̄tinēt: quō oēs sācti ad hierusalez. H̄z delibat de babylone i hierusalē. Vñ n̄isi p̄ eñ q̄ iustificat impiū: Diorū ciuitas hierusalē: impioz ciuitas babylon: sed venit ille q̄ iustificat impiū: qr̄ memor ero inquit: nō solū raab: sed etiā babylonis. H̄z quō memor ero raab z babylonis sc̄ientib̄ me: Iō qdā loco dicit sc̄ptura: Effūde iram tuā in gētes que te nō cognouerūt. Et alibi: Preten de misericordiam tuā sc̄ientib̄ te. Et vt noueritis qr̄ in raab z babylone gētes significauit: q̄si diceref: quid ē quod dixisti: memor ero raab et babylonis sc̄ientib̄ me: q̄re hoc dixisti: Etenī alienigene inqt: id ē p̄tinētes ad raab: p̄tinētes ad babylonē et tyrū. H̄z quisq̄ gētes: Tlsc̄ in fines terre. Elegit eñ p̄plm qui in terre fine est. Et p̄plus inqt ethi opū hi fuerūt ibi. Si ergo ibi raab et babylon: qr̄ ibi z alienigene: ibi tyrus: ibi popu l'ethiopū: merito glorioſissima dicta sūt de te ciuitas dei. Iaz attēdite sacramētu magnū: p̄ eū illic raab: per quē illic babylon. Nam nō babylonia: caret em̄ babylone z i cipit esse hierusalē. Biuidit filia aduersus matrem suam et erit in mēbris regine illius cui dicit: Obluiscere populu tuū z domū patris tui cōcupiuit rex specie tuā. Mā vñ babylō aspiraret ad hierusalē: vñ z Raab ad illa funda menta gueniret: vñ alienigene: vñ tyrus: vñ p̄plus ethiopū: Audí vñ. Alia l̄fa.

Alia l̄fa. **Mater syon dicet homo:** Est qui dā homo q̄ dicit: mater syon: z p̄ bunc ve niūt isti omnes. Sed iste homo qd̄ est: Bi cit: si audiamus: si capiamus: mater syon dicet homo. Sequit ibi quasi qr̄eres q̄ quē venerit Raab babylon alienigene tyrus ethiopes. Ecce p̄ quē venerūt. Alia l̄fa. **Mater syon** dicit homo. **Et homo fact⁹ est in ea:** z ip̄e fundauit eam altissim⁹. Quid aptius fratres: Uere qr̄ glorioſissima dicta sunt de te ciuitas dei. Ecce mater syon dicit homo. **Quis homo:** Qui homo fact⁹ ē in ea. Ip̄e fact⁹ est homo: z ip̄e eam fundauit. **Quō in ea factus est:** z ip̄e eam fundauit: Ut in ea fieret homo: iaz fundata erat. Sic intellige si potes. Etenī mater syon dicit: s̄ homo. **Mater syon dicet:** homo autē factus est in ea: ip̄e autē fundauit eam: non hō sed altissim⁹. Sic fundauit ciuitatē in q̄ nasceret: quō creauit matrē de q̄ nasceref. Quid ē hoc fratres: Quales p̄missiones:

LXXXVI.

quātam spem tenem⁹: Ecce ppter nos altissimus qui fundauit ciuitatē: mater dicit ip̄i ciuitati: z homo in ea fact⁹ est: z altissim⁹ eam fundauit. Quasi diceref: vñ ista sc̄it: Cantabim⁹ hec omnes: z cantat hō in omnib⁹ christus. **Homo ppter nos:** deus ante nos. Sed qd̄ magnū ante nos: Ante terrā z celū: ante secula. **Hic ḡ homo ppter nos** fact⁹ est in ea: id ē ip̄e altissim⁹ fundauit eā. Unde ista sc̄imus: **Bñs narrauit in scripturis populorū:** Hoc em̄ sequit i psalmo: **Mater syon dicet homo:** z hō factus est in ea: z ip̄e fundauit eam altissim⁹. **Bñs narrauit in scripturis populorū:** **Et principū:** Quoꝝ principū: **Horu qui facti sunt in ea.** Alia l̄fa. **Principes qui facti sunt** t fuerunt, in ea: in ea facti sunt p̄ncipes. Mā anteq̄ in ea fierent p̄ncipes: abiecta mūdi elegit de⁹ vt cōfundere fortia. Mūquid p̄nceps p̄scator: Mūquid p̄nceps publican⁹: **Prin ceps plane.** Sed qr̄ facti sunt in ea. **Quales isti p̄ncipes venerūt de babylōe:** **Prin cipes credētes de seculo:** **Principes vene rūt ad urbē romā:** quasi caput babylonis: nō ierūt ad templū impatoris: sed ad memoriā p̄scatoris. **Vñ em̄ isti p̄ncipes:** In firma mūdi elegit de⁹ vt cōfundat fortia: et ignobilia elegit de⁹: z ea que nō sūt tanq̄ q̄ sunt: vt ea q̄ sunt euacuent. **Hoc facit q̄ eri git de terra inopē:** z de stercore exaltat pau perē. **Ut qd̄ erigit:** **Ut collocet eū cū p̄ncipib⁹:** cū p̄ncipib⁹ p̄pli sui: **Magna res:** ma gnū gaudiū: mag leticia. Postea venerūt in hāc ciuitatē z oratores: sed non veniret: nisi p̄cederēt p̄scatores. **Magna hec:** sed vbi hec: nisi in illa ciuitate dei de q̄ glorio ſissima dicta sunt: Iō collatis omnib⁹ gau dijs atq̄ cōflatib⁹ quō clausit: **Tanq̄ iocūdatorū:** habitatio omniū iocūdatorū: Alia l̄fa. Sicut letan tium omnium habitatio est. **Tanq̄ iocūdatorū:** habitatio omniū iocūdatorū in hac ciuitate. In pegrinatōe ista cōterimur. **Habitatio nr̄a iocunditas sola erit.** Perierit labor z genitus: trāseunt ora tiones: succendūt laudatiōes. **Ibi ḡ habi tatio iocūdatorū** nō erit genit⁹ desideran tiū: sed leticia p̄fuentiū. **Aderit em̄ cui mō suspiram⁹:** si les ei erim⁹: qm̄ videbim⁹ eum sicuti est. **Ibi totū negociū nostrū:** non erit nisi laudare deuz z frui deo. **Et quid aliud querim⁹:** vbi solus sufficit p̄ quē facta sunt omnia: **Habitabimur z habitabim⁹:** subij cienf illi oia: vt sit deus omnia in omnib⁹. Beati ergo qui habitant in domo tua. **Vñ beatū:** **Habendo aurum: habendo argentū**

Psalms

numerousam familiā: multiplicē prole: **C**ui
beati: Beati qui habitāt in domo tua: in se-
cula seculorū laudabūt te. **H**oc vno beati
ociose negoio. **H**oc ergo vnum desidere
mus fratres: cū venerimus ad hoc: nos pa-
remus gaudere ad dominū: laudare deū.
Opera bona que mō nos perducūt nō ibi
erūt. **D**iximus t̄ hesterno die quātū po-
tuimus: nō ibi erūt opera misericordie vbi
nulla erit miseria. **E**gentē nō inuenies: nu-
dū non inuenies: nemo tibi occurret sitiēs:
nullus pegrinus erit: nullus egrōtus quez
visites: nullus mortu⁹ quē sepelias: nullus
litigatoz inter quos pacē cōponas. **Q**uid
factur⁹ es? **A**n forē ppter necessitates nr̄i
corpis nouellabim⁹ t̄ arabit̄: t̄ negotia-
bim⁹: t̄ pegrinabim⁹. **M**agna ibi requi-
es. **N**ā ibi omnia opa que necessitas flagi-
tat subtrahēt: mortua necessitate pibunt
opa necessitatēs. **Q**uid ergo erit? **Q**uomō
potuit dixit lingua hūana. **T**anq̄ iocūda-
torū omnū habitatio in te. **Q**uid ē tanq̄?
Quare tanq̄? **Q**uia talis ibi erit iocundit-
tas: quale hic nō nouim⁹. **V**ideo hic mul-
tas iocūditates: et multi gaudēt in seculo:
alij hinc: alij inde: t̄ nō ē qđ illi gaudio cō-
parent: sed tanq̄ iocūditas erit. **N**ā si dicā
iocūditas incipit: homini occurret talis io-
cūditas: qualem solet habere in poculis in
prandījs: in auaricia: in honoribus seculi.
Extollunt em̄ homies: t̄ leticia quadā insa-
niunt: sed nō est gaudere impījs: dicit dñs.
Est em̄ iocūditas quedā: quā nec ocul⁹ vi-
dit: nec auris audiuit: nec in cor hominis
ascēdit. **T**anq̄ iocūdatorū omnū habita-
tio in te. **A**d aliud gaudiū nos parem⁹: qā
t̄ hic tanq̄ simile inuenim⁹: t̄ nō est hoc: ne
quasi parem⁹ nos talib⁹ ibi pfrui: qualib⁹ b̄
gaudem⁹: alioqñ cōtinētia nostra auari-
cia erit. **S**ūt em̄ homies qui inuitant ad ce-
nā optimā: vbi multa t̄ p̄ciosa ponēda sūt:
nō prādent. **I**am si qras ab eis quare non
prādeant: ieunam⁹. **M**agnū opus: christi
anū: opus ieuniū: noli cito laudare: que-
re causam: negociū ventris agit nō religio-
nis. **Q**uare ieunāt: Ne ventrē p̄occupent
vilia: t̄ nō possint admittere p̄ciosa. **E**rgo
negociū gutturis gerit in ieuniū. **M**agna
res: vtiq̄ ieuniū contra ventrem t̄ guttur
pugnat: aliqui illis militat. **I**taq̄ frēs mei:
si putatis aliquid tale habituros nos i illa
patria ad quā nos exhortat tuba celestis t̄
ppter ea vos a p̄sentib⁹ abstinetis: vt illic ta-
lia copiosius recipiat: sic estis quō illi qui

LXXXVII.

ieiunāt ppter epulas maiores: t̄ continent
se majori i cōtinētia. **N**olite ergo sic: ad ali
quid vos ineffabile p̄parate: mundate cor
ab omnib⁹ affectionib⁹ vestris terrenis t̄ se-
cularib⁹. **E**lisuri sum⁹ quiddā: quo viso be-
ati erim⁹: t̄ hoc solū nobis sufficiet. **E**t qđ:
Non māducabim⁹? **I**mmo māducabim⁹:
t̄ ipē erit cibus noster: qui t̄ reficiat: t̄ nō de-
ficiat. **T**anq̄ iocūdatorū omnū habitatio
ite. **J**ā dictū est: vñ tocūdabimur. **B**eati
q̄ habitāt i domo tua: i secula seculoz lau-
dabunt te. **L**audem⁹ et mō dominū quātū
possim⁹ mixtis gemitib⁹: qz laudando eu⁹
desideram⁹ eu⁹: et nōdū tenem⁹. **L**ū tenu-
rimus subtrahēt omnis gemitus: t̄ remane-
bit sola et pura: t̄ eterna laudatio.

Explicit Tractatus de ps. LXXXVI.

Incipit Tractatus de ps. LXXXVII.
PSalmi huius octogesimi t̄ septimi
titulus habet aliquid q̄ nouum ne-
gocium disputatori afferat. **N**usq̄
enim aliorum psalmorū possum est qđ hic
legitur: **P**ro melech ad responden-
dum. **N**am de psalmo cantici: et cantico
psalmi: alias iam quid nobis videref dixi-
mus: Et filijs choro vſitatum i titulis psal-
morū sepissimeq̄ tractatu⁹ est: t̄ quid sit in
finem: sed qđ sequit⁹: **P**ro melech ad respō-
dendū: hoc unusitatum habet iste titulus.
Pro melech aut̄ latine pro choro dici pōt.
Melech em̄ verbo hebreo chorus signifi-
cat. **Q**uid est ḡ pro choro ad respōdendū:
nisi forte vt canenti chorus cōsonando re-
spondeat: **S**icut non istū solum: sed alios
quoq̄ psalmos credendum est esse canta-
tos: q̄uis alios titulos acceperit: quod fa-
ctū existimo causa varietatis qua fastidiūz
leuaret. **N**on enim solus iste psalmus di-
gnus est habitus: vbi responderet chorus:
cum vtiq̄ non sit solus de domini passione
cōscriptus. **A**ut si est alia causa: cur tanta
sit varietas titulorū qua possit ostendi ita
psalmos omnes esse p̄notatos: qui sunt ali-
ter atq̄ aliter p̄notati: vt null⁹ titulus va-
leat alicui alteri cōuenire: ego eā fateor cū
multū conatus essem penetrare non potui.
Et si quid de hac re legi ab eis dictū q̄ ante
nos ista tractauerūt: nō satisfecit expectati-
oni suae tarditati mee. **I**n quo igitur myste-
rio dictum mibi videt: p̄ choro ad respon-
dendū: id est vt canenti per chorū respon-
deatur: exponam. **B**omini hic passio p̄phe-
satur. **D**icit aut̄ apl̄us Petrus. **C**hristus